

[Syvend Heiselberg]

sektor, samtidig med at der er blevet over 50.000 flere ansatte i den offentlige sektor og langt over 100.000 flere dagpengemodtagere og efterlønsmodtagere. Det er altså en enorm stigning i byrderne på det private erhvervsliv, vi har oplevet i de sidste par år. I de kommende år er det en livsbetingelse for det danske samfund, at det private erhvervsliv bringes i stand til at bære den forøgede byrde, som er nødvendig under hensyntagen til den alvorlige internationale situation. Danmark kan ikke klare sig ved låntagning. Derfor skal konkurrenceevnen styrkes.

Disse sammenhænge har industriministeren udtrykt forståelse for, og dem har han utvivlsomt også forståelse for, men de erhvervspolitiske foranstaltninger til sikring heraf, som regeringen lægger op til, er helt utilstrækkelige og for en dels vedkommende endda helt forfejlede. Ministeren nævnede den finansieringsreform, der efterhånden er blevet beskåret væsentligt i forhold til den oprindelige plan. Heldigvis da, bliv bare ved med de beskæringer. Det ville være ødelæggende for dansk erhvervsliv at gennemtvinge såkaldte reformer, som indebærer selektive foranstaltninger i finansieringen. Det er bemærkelsesværdigt, at OECD i sin nylige rapport advarede Danmark meget direkte mod at føre en selektiv industripolitik, sådan som socialdemokratiet ved flere lejligheder har ønsket. OECD henviser til erfaringer fra andre lande, hvor det har vist sig, at der ikke opnås noget godt med sådanne forsøg på at styre udviklingen centralt.

Der er positive ting i erhvervsskatteforslagene. Ministeren omtalte specielt de bedre muligheder for selskabsomdannelse, en genopretning af skaden, man har gjort over for hovedaktionærerne, og den lettelse af generationsskiftet, vi med længsel venter på.

Men der kunne gøres meget mere på erhvervsskatteområdet. Ministeren burde erindre, hvorledes det i sin tid var en socialdemokratisk minister, nemlig Viggo Kampmann, der var med til at sætte mange hjul i gang, da afskrivningsreglerne blev indført. Man kunne i dag under indtryk af de ændrede økonomiske vilkår overveje, om ikke det var en god idé at fortsætte ad den vej, Viggo Kampmann slog ind på. Det kunne man gøre ved at udbygge afskrivningssystemet yderligere, f. eks. ved at sikre afskrivning til genskaffelsesværdien og ved at indbygge af-

skrivning i et system med den såkaldte negative indkomstskat – på samme måde som man midlertidigt vil gøre det i forbindelse med landbrugets renteudgifter. Der er mange muligheder for gennem ændringer af erhvervsbeskatningen at bidrage til den lettelse i erhvervets omkostninger, som er så vigtig for konkurrenceevnen.

Der er også positive ting i ministerens tanker om udbygning af eksportkreditordningen og i de forskellige andre erhvervsfinansieringsordninger, men ministeren sigter ikke højt nok, eller man skal måske snarere sige, at ministeren ikke får lov til at gå så vidt, som situationen kræver. Det lyder jo helt patetisk, når ministeren bebuder, at der nu kan blive en ekstra luns på 100 mill. kr. at fordele gennem det industripolitiske kontaktudvalg. Hvad er der blevet af ministerens ellers så velkendte sans for proportioner?

Et meget vigtigt område berører ministeren slet ikke. Det er den jungle af love og administrationsbestemmelser, der er vokset op omkring dansk erhvervsliv, og som truer med at kvæle alt nyt liv og samtidig truer det bestående. Jeg skal ikke her øse af den rigdom af eksempler, som strider mod almindelig sund fornuft, men blot henstille indtrængende til ministeren, at han tager dette problem op med stor alvor. Det er ved at blive urimelig vanskeligt at drive privat erhvervsliv i Danmark. Det kan ingen være tjent med, og der er brug for en rask ministerindsats. Når ministeren nu forhindres i at bruge sine kræfter på så mange andre områder, hvor han kunne gøre det, hvad så med at smøge ærmerne op og tage fat på lidt oprydning i paragraffjungen?

I den forbindelse kunne ministeren pasende også styre sine lyster til at gøre tilværelsen endnu vanskeligere for virksomhederne ved at skærpe monopollovgivningen. Vi har endnu ikke set det bebudede lovforslag, i hvert fald ikke officielt, men jeg kan garantere ministeren, at venstre vil stritte imod med arme og ben, hvis ministeren kommer med sit forslag. Vi vil ikke være med til at gøre det vanskeligt at drive erhverv, og vi tror ikke et øjeblik på, at man begrænser inflationen ved at lægge sten i vejen for en fri prisdannelse. Vi skal begrænse monopoler, det er vi enige i, men vi skal samtidig fremme den friest mulige priskonkurrence. Det er på den måde, vi bekæmper inflationen og fremmer